

Schreiber, 2001). Δεν θα μπορούμε, λοιπόν, στην αδύνατη λογική της απόδειξης της όποιας υπερβατικής πνευματικότητας.

Για εμάς η προσευχή είναι σχέση και κοινωνία με τον Θεό και οι συνακόλουθες εμπειρίες που περιγράφουν οι ασκητές, παρατηρούμενες και καταγραφόμενες και ως εγκεφαλική δραστηριότητα, είναι ένας άλλος τρόπος που ο Θεός μας αποκαλύπτεται διαμέσου της βιολογικής οδού που μας προίκισε, ως όντα, για να τον συναντούμε.

Εκεί που οι Πατέρες της Εκκλησίας αναφέρονται στον άνθρωπο ως ψυχοσωματικό, ως μία ενότητα σώματος και ψυχής και όχι ένα ον τριμερές με σώμα, ψυχή και πνεύμα, θεωρούν το πνεύμα, τον νου, ως την ανώτερη, την σημαντικότερη όψη της ψυχής. Όμως, το τριπλό σχήμα, σώμα, ψυχή και πνεύμα, αν και δεν γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε αυτό στην εκπαίδευση και την κουλτούρα της σύγχρονης Δύσης είναι ακριβέστερο και διαφωτιστικότερο και αυτό γιατί βοηθά τον άνθρωπο να μην ξεχνά ότι δεν είναι μόνο «μυαλό και θέληση, αισθήσεις και συναισθήματα [αλλά] είμαστε επίσης πνεύμα».

Αποτέλεσμα αυτής της οντολογικής αλλοτρίωσης η ανησυχία, η έλλειψη ταυτότητας και η απώλεια της ελπίδας στην ζωή. (Ware, 2001).

Ετος 31^ο Φύλλον 209^ο

ΤΟ ΠΡΩΜΜΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2022

www.ioulioukasinpokr.gr ☎ 2132088417 (Email: pokr@iougk.gr)

Γιά τον μήνα **ΙΟΥΛΙΟ 2022** προγραμματίστηκαν:

1/7/2022	ΠΑΡ.	Κοσμά & Δαμιανού ταῶν ἀναργύρων	Άγιασμα	8 π.μ.
3/7/2022	ΚΥΡ.	Υακίνθου Θεοδότῃς τῶν μαρτύρων	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
10/7/2022	ΚΥΡ.	Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτ.	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
17/7/2022	ΚΥΡ.	Θεοφ. Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμ. Συνόδου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
24/7/2022	ΚΥΡ.	Χριστίνης μεγαλομ. Ἀθηναγόρου ἀπολογητοῦ	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
31/7/2022	ΚΥΡ.	Εὐδοκίμου δικαίου	Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

«Ενημέρωση»

Ευχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & άλλες εκδηλώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίο προγραμματισμό μας.

Δοσι επιθυμείτε να ενημερώνεστε γι αυτές με SMS, παρακαλούμε ζητήστε το.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγηση γίνεται: **Μόνο ὅταν** μετά ἀπό τηλεφωνική συνενώηση με τὸν ἐφημέριο καθοριστεῖ συγκεκριμένη μέρα καὶ ὥρα, τηλ. **6934603304**

Ἡ προσευχή ως ψυχοθεραπευτικὴ στρατηγικὴ Επιστημονικὴ καὶ πνευματικὴ εμπειρία

Δρ. Βασίλης Χριστοφοῦλου, Κλινικὸς Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτὴς

5 Σεπτεμβρίου 2010

Ἡ προσευχή ως πιθανὸς ενισχυτὴς τοῦ ανοσοποιητικοῦ

Και μόνο τα «ενδυναμωτικά αποτελέσματα» της προσευχής να επιμετρήσουμε και να μας είναι αδύνατο να αποδείξουμε κάτι άλλο, εάν λάβουμε υπόψη τις εντελώς πρόσφατες έρευνες στο ψυχονευροανοσοποιητικό πεδίο (Psychoneuroimmunology – PNI) μπορούμε να συνδέσουμε την αναπτέρωση του ηθικού, την ελπίδα για θεραπεία και την ελπίδα για λύση των προβλημάτων, με την ενίσχυση του ανοσοποιητικού.

Ἡ Kemeny καὶ οἱ συνεργάτες τῆς (University of California) ἔχουν βρεῖ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀντιδρῶν στο ἴδιο ἐρέθισμα με διαφορετικούς φυσιολογικούς τρόπους που εξαρτώνται ἀπὸ τὸ πῶς τὸ ἀντιλαμβάνονται καὶ τὸ ἐκτιμῶν. Ἀυτὰ τὰ ευρήματα υπονοοῦν ὅτι ἡ γνώση

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. King, D. E., & Giacomin, J. B. (1994). Beliefs and attitudes of hospital patients about faith healing and prayer. *Journal of Family Medicine*, 39, 349-352.
2. Carrol, S. (1993). Spirituality and purpose in life in alcoholism recovery. *Journal of Studies on Alcohol*, 54, 297-301.
3. Jolinski, E. (1993). The role of spirituality in recovery from chemical dependency. *Journal of Addictions and Offender Counseling*, 13, 56-61.
4. Ratner, E. (1988). A model for the treatment of lesbian and gay alcohol abusers. *Alcoholism Treatment Quarterly*, 5, 25-46.
5. Joneck, M. J. (1993). The spiritual healing of post-traumatic stress disorder at the Menlo Park Veterans Hospital. *Studies in Formative Spirituality*, 14, 175-187.
6. Carlson, V., & Huzz, K. (1979). Prayer: An effective therapeutic and teaching tool. *Journal of Psychiatric Nursing*, 17, 34-37.
7. McCullough, M. E., Larson, D.B. (1999). Prayer. In Miller, W.R. (Ed.), *Integrating Spirituality into treatment* (pp. 85-110). Washington, DC: American Psychological Association.
8. DeAngelis, T. (2002). A bright future for PNI. *Monitor on Psychology*, vol. 33, No. 6, 46-50.
9. Servais-Schreiber, D. (2001). Les neurones de la spiritualité. *Psychologie magazine* no 203 98-100.
10. Ware, K. (2001). Ο ορθόδοξος δρόμος (μετάφραση Μ.Πάργου). Αθήνα, εκδόσεις, Εστίαφορ, (έτος, πρωτότυπο, έκδοση, 1979).

από <https://www.pneumatika.gr>

από μόνοι της δύνατον να παύει πόλο στα αποτελέσματα υγείας, προκαλώντας την παραδοσιακή θέληση ότι οι συκκιηστές διατε- σογάρων μεταζύψυχολογικών παραγόντων και ανοσοποιητικού.» Υποθέτουμε ότι δύνατον να παράγει κάτι σε σχέση με την γυναικική διακρίσια, ζορία να έχει άμεσο αποτέλεσμα στο ανοσοποιητικό σύστημα. [...] Το να είναι κατ'εξοχήν υπέρμετρο αίσθησης μπορεί πράγματι να είναι υγιές» (De Angelis, 2002).

Έρως με άρρες φορές του του Aids έδειξαν ότι οι έ- λυντες αισιόδοξη προσέγγιση για την κατάσταση τους είχαν λιγότε- ρες πιθανότητες εκδηλώσης του του από τους απαισιόδοξους.

Επίσης φάνηκε ότι ζορητική αυτοεικόνα -και οι αυτοκατη- γορίες για αρνητικά γεγονότα- συνδέεται με φτωχότερα αποτελέσμα- τα υγείας, όπως γρηγορότερη φθορά (CD4T-cell) κυττάρων σε α- σθενείς με Aids (De Angelis, 2002).

Όσο και να μας βέρον ημποεί σε νέα ερωτήματα οι έρως στον τομέα της προσέγγισης και της ψυχοθεραπείας, μαζί με τις α- ντιθέσεις που μας δίνουν, σίγουρα έχουν ανοίξει και ένα νέο κελεύ- ροφόρον έρως και ενισχύουν, παρά αραιώνουν, την χροή της προσέγγισης ως θεραπειτικής στρατηγικής.

Άκρεια και με την ενορία αρδεύσεων άμεσης θεραπειτικής αποτελεσματικότητας, ζορητική που προσφέρει ζορητική στην ενορία για θεραπεία, στην γνοή των προβλημάτων, στην ενδυνάμω- ση του θύκου και στην αίσθηση της παροχής του Θεού στην ζωή του ατόμου, αυτή και μόνο είναι ικανή να κρίνει για την βετική επι- όραση της προσέγγισης. Νοούμενου δε ότι συλλογικά ευρήματα στον τομέα της ψυχολογίας σπινδιλών την άρρη, ότι, όχι μόνο να τα συνιστάμετα αλλά και ζορία ζορη δύνατον να παύει πόλο στην βελτίωση της υγείας, δια της ενίσχυσης του ανοσοποιητικού, παροχής να υποθέτουμε ότι και ζορητική παύει τουλάχιστον

Η ψευδαιτική φρασηπότητα

και ως εγκεφαλική φρασηπότητα

Η αποκάλυψη της βιολογικής οδού εκφρασης ή του επιπε- σμού μιας συμπεριφοράς ή ενός βιωματός μπορεί να επιφέρει την βι- οχημική (φωσφοκεντρική) παρτίβωση, οπδόως όμως αποκλείει άλλες παρτίβωσεις όπως λάριν κοινωνική ψυχοθεραπειτική ή ψευ- δαιτική. Ζυγγοί δε έρως αποκάλυπτουν αλλοιώσεις του εγκεφα- λού εν ώρι προσέγγισης. Κατά συνέπεια αυτές οι βιολογικές αλλοιώσεις που επιτυγχάνονται εν ώρι προσέγγισης βεβαιώνουν ότι μία διακρίσια στη βιολογική επιπέρι αλλοιώσεις βιολογικές στον εγκεφαλο.

Ο M. Persinger (Seran-Schreiber, 2001), πανεπιστημιακός ε- πενητής στον Καναδά, άνω από είκοσι χρόνια ερευνά με αντικει- μένο την σχέση των εγκεφαλικών αλλοιώσεων και της ψευδαιτικότη- τας. Μία σχέση που πέρον άμεσης αιτιολογικής παράγεται. Τώρα, εάν η ψευδαιτικότητα και το Θείο είναι μία παρτίβωση και μόνο, όπως κί- ροιοι υποστηρίζουν, και εκδηλώνεται ως αποτέλεσμα ψευδαιτικών λει- τουργιών και τίποτα περισσότερο ή εμιασε, οι άνθρωποι, εγκεφαλικά προκρίθενται στο να έχουν αιτιολογικές αιτίες και να ερκοινώνονται με το Θείο, αντίθετα να αρδεύονται. Αυτό που δεν μπορεί από κανέναν προκρίθενται στο να έχουν αιτιολογικές αιτίες και να ερκοινώνονται με το Θείο, αντίθετα να αρδεύονται. Αυτό που δεν μπορεί από κανέναν να αιτιολογηθεί, πώς και δεν εμιασε όλοι άνθρωποι ερκοινώνονται με το Θείο. Προσοτικά πιστεύω, ότι από πόνυ πόρις, από τότε που εμιασε παιδια, εκπαίδευομετα, αν όχι να καταρτέομετα, τουλάχιστον να μη εναρμόνωνται την εκφραση επιπέριών που δεν έχουν να κάνουν με την κοινή ελπίστική παρτίβωτικότητα ή τις κπαρτές ανάλυσης. Το ίδιο δεν έχει συμβεί και με την κοδηλήση της ανθρώπινης νοημοσύ- νης από την θέληση του IQ, μέχρι που οι έρως του Howard Gardner άνοιξαν τον όροιο στην ανάλυση των νοημάτων ευφυών.

Οι έρως των David Hubel και Torsten Wiesel (Nobel Ιατρί- κής και Φυσιολογίας 1981) στον ορτικό πόλο έδειξαν ότι οι εγκεφα- λικές προσέγγισης που δεν χροσημοποιούν αιτιολογικές φρασηπότητες (Seran-